

el nen jesús de Catalunya

LLUÍS SERRA

En el Tramontano portuguès, enfilada sobre un penyas-segat, dominant un pas fronterer entre Espanya i Portugal, s'alça la petita ciutat de Miranda do Douro. Durant segles va ser bisbat fins que a mitjans del 1.700 traslladaren la seu a la veïna ciutat de Bragança, però encara conserva la seva bonica catedral dedicada a santa Catalina.

És curiós veure dintre d'aquesta església el sepulcre buit, nou per estrenar, que reservaven pel que va ser l'últim bisbe, el que decidí traslladar la seu a Bragança. Allà resta la tomba que no ha servit, però en la làpida que fa de tapa, hi ha gravada la següent frase: "A l'indigne bisbe".

Però el que més ressalta d'aquest temple és la devoció amb què els visitants es postren en una bonica capella, davant d'un altar presidit per la figura d'una imatge, d'aquestes tipus nina, vestida amb una bordada casaca del segle XVII, és el Nen Jesús de Catalunya. Les mares portugueses l'invoquen demanant la protecció dels seus fills i sobretot, l'invoquen o l'invocaven pels que marxaven al servei militar o a la guerra. Una vegada l'any, aquesta imatge, que no és de talla, ni de marbre, ni tan sols de guix, no és més que un nino de 0'60 cm, encapçala la processó pels carrers de la petita ciutat.

L'origen d'aquesta devoció es remunta a l'any 1640, en plena guerra dels Segadors a Catalunya. Els portuguesos també s'havien alçat en armes contra l'ocupació castellana, és el que ells anomenen la Restauração i proclamaven el

Una vegada l'any, aquesta imatge, que no és de talla, ni de marbre, ni tan sols de guix, no és més que un nino de 0'60 cm, encapçala la processó pels carrers de la petita ciutat

El Nen Jesús de Catalunya

seu rei, en la persona de Joan IV (1640-56).

Les tropes castellanques travessant el Duero, intentaven envair Portugal per aquell pas fronterer que defensava la ciutat emmurallada de Miranda do Douro. La guarnició era petita, els habitants mal armats es creien ja perduts. Quan entre ells aparegué un vailet que els encoratjà, ensinistrant-los en la defensa i més que tot en la manera d'espantar els cavalls de la nombrosa cavalleria atacant. En varen sortir airosos i quan cercaven el vailet per honorar-lo, ja havia desaparegut. I aquí va néixer la llegenda: era el Nen Jesús? D'on provenia?

Només podia ser de Catalunya, perquè a l'altra banda de la península, també lluitaven contra les mateixes tropes, per defensar els seus drets.

Si alguna vegada aneu a Miranda do Douro, visiteu la catedral, allà veureu aquell nino vestit amb casaca, amb barret de copa, als seus peus moltes altres casques de tots colors brodades per mares portugueses. I esguardeu la fe d'aquella gent per aquell nen, que diuen que els el vam enviar els catalans per auxiliar-los: el Nen Jesús de Catalunya, conegut oficialment com el *Menino Jesus da Cartolina*, és a dir el del barret.